

Panium - Liczba piętnaście

„250” razy trzy

Jeff Pippenger

2026-02-19

W roku 2026 Trump ma obchodzić „250-lecie” Ameryki, co koresponduje z „250” latami liczonymi od roku 457 p.n.e. aż do Antiocha Wielkiego w dziejach pomiędzy bitwą pod Rafią a bitwą pod Panium. Na końcu okresu „250” lat, w roku 207 p.n.e., przypada Antioch Wielki — dziesięć lat po Rafii i siedem lat przed Panium. Świadczenie „250” lat koresponduje także z „250”-letnim okresem pogańskiego Rzymu, gdyż w roku 64 Neron rozpoczął prześladowania chrześcijan, a „250” lat później, na mocy edyktu mediolańskiego w roku 313, Konstantyn Wielki zalegalizował chrześcijaństwo i prześladowania ustały.

Donald Trump jest znany ze swoich starań, by uczynić Amerykę znów wielką; stało się to hasłem jego zwolenników — MAGA. Trump został w prorocत्वach typologicznie ukazany jako Konstantyn Wielki, Antioch Wielki, a oczywiście w pierwszych kilku wersetach jedenastego rozdziału Księgi Daniela jest Cyrusem Wielkim, Kserksesem Wielkim, a następnie Aleksandrem Wielkim. Od dekretu Cyrusa, Dariusza i Artakserksesa z 457 r. p.n.e. aż po historię Panium upływa dwieście pięćdziesiąt lat. Koniec owych „250” lat wypada w punkcie pośrednim między Rafią a Panium, podobnie jak rok 2026. Rok 2026 jest środkiem drugiej kadencji Trumpa. „Dwieście pięćdziesiąt” lat prześladowań Nerona prowadzi do dekretu kończącego prześladowania chrześcijan. Linia Nerona jest linią środkową z trzech linii „250” lat reprezentowanych przez Cyrusa, Nerona i Trumpa.

Cyrus wydał pierwszy dekret, a Artakserkses — trzeci. Cyrus jest pierwszym aniołem, a Artakserkses — trzecim. Zamierzam posłużyć się Cyrusem jako symbolem wszystkich trzech dekretów, które łącznie wyznaczają rok 457 p.n.e.

Cyrus rozpoczyna w roku 457 p.n.e. „250”-letnią linię, która kończy się na historii Panium, będącej historią Antiocha Wielkiego, który jest Donaldem Trumpem. Panium jest wersetem poprzedzającym prawo niedzielne. Cyrus wyznacza początek „250”-letniej linii historii reprezentującej republikański róg bestii z ziemi, a Cyrus także wyznacza początek 2 300-letniej linii historii reprezentującej protestancki róg bestii z ziemi.

Neron rozpoczyna linię historii przedstawiającą prześladowanie prowadzące do kompromisu. W odróżnieniu od Cyrusa i Stanów Zjednoczonych, które reprezentują linię kończącą się w punkcie środkowym okresu prorocznego, linia Nerona kończy się ilustracją postępującego okresu kompromisu: zaczyna się on edyktem mediolańskim z 313 r., następnie pojawia się pierwsze prawo niedzielne z 321 r., a w 330 r. dochodzi do podziału Rzymu na Wschód i Zachód. Konstantyn jest obecny przy wszystkich tych trzech datach. W linii Nerona od 313 do 330 upływa siedemnaście lat. W linii Cyrusa od bitwy pod Raphia w 217 r. p.n.e. aż do bitwy pod Panium w 200 r. p.n.e. również upływa siedemnaście lat.

W rozdziale jedenastym Księgi Daniela Artakserkses stanowi trzeci dekret. Trzeci dekret reprezentuje trzeciego anioła oraz prawo niedzielne. „250” lat od 457 r. p.n.e. i „250” lat od 1776 r., oba okresy kończą się w środku historii, która ma miejsce tuż przed prawem niedzielnym z werseu szesnastego. Rozdział jedenasty przedstawia werseły, które ostatecznie ukazują w wersecie dziesiątym historię roku 1989, w wersecie jedenastym historię wojny na Ukrainie, która rozpoczęła się w 2014 r., następnie zaś, jak to przedstawiono w wersecie trzynastym, powrót Trumpa na drugą kadencję w 2024 r., a wreszcie werseł czternasty wskazuje rok 2025, przy czym pierwszy papież z ziemi chwalebnej ustanawia wizję zewnętrzną.

Daniel 11:40 wypełnił się w 1989 roku, gdy Związek Radziecki został doprowadzony do upadku za sprawą tajnego sojuszu między Janem Pawłem II a Ronaldem Reaganem. Ów tajny sojusz z czasu końca, w 1989 roku, prefigurował otwarty sojusz u kresu okresu proroczego, który rozpoczął się w 1989 roku. Ten otwarty sojusz jest tym, co utwierdza widzenie.

Rok 2026 stanowi kres „250” lat historii proroczej, okresu, który rozpoczął się dwudziestodwuletnim etapem od 1776 roku aż do czasu końca w 1798 roku. Owe dwadzieścia dwa lata początkowej historii znajdują odzwierciedlenie w dwudziestodwuletniej historii od 9/11 do 2023 roku. Na końcu owych dwudziestu dwóch lat, w 1798 roku, Księga Daniela została odpieczętowana; następnie na końcu dwudziestu dwóch lat, które rozpoczęły się w 9/11 i zakończyły się 31 grudnia 2023 roku, Lew z pokolenia Judy zaczął odpieczętowywać Objawienie Jezusa Chrystusa.

Poselstwo, które z końcem dwudziestu dwóch lat, w 1798 roku, zostało rozpieczętowane, podano do wiadomości publicznej w 1831 roku, dwieście dwadzieścia lat po opublikowaniu w 1611 roku Biblii Króla Jakuba. Od 1798 do 1831 roku Boże Słowo prorocze było stopniowo otwierane. Do roku 1831 znajdowało się już w przestrzeni publicznej i mężczyźni oraz kobiety mogli wówczas być pociągani do odpowiedzialności za poselstwo, które zostało rozpieczętowane w 1798 roku. Następnie, w 1840 roku, miało miejsce „kolejne godne uwagi wydarzenie”, jak nazywa to Siostra White, gdy spełniła się przepowiednia dotycząca islamu.

Od zakończenia okresu dwudziestu dwóch lat (1798) aż do zakończenia okresu dwustu dwudziestu lat (1831) zostaje przedstawiony okres rozpieczętowania orędzia. Ilustracja obejmuje kamień milowy, w którym orędzie zostaje sformalizowane, po którym następuje kamień milowy wskazujący na przepowiednię, następnie ponownie przeliczoną; a jej późniejsze wypełnienie wyznacza kamień milowy oznaczający początek „cudownej manifestacji mocy Bożej”.

Dwudziestodwuletni okres u kresu ruchu z 1989 roku trwał od 11 września aż do roku 2023, kiedy ponownie odpieczętowano proroctwo. To proroctwo z konieczności zapoczątkowałoby okres wzrastającego poznania, poznania, które poddałoby próbie i rozdzieliłoby, gdyż wielu jest powołanych, lecz niewielu wybranych. Nastąpiłby moment, w którym przesłanie zostałoby wprowadzone do sfery publicznej. Przesłanie nosiłoby znamiona przesłania proroczo ponownie przeliczonego i ponownie zawierałoby przepowiednię. Gdy publiczna przepowiednia się wypełni, przesłanie zostałoby obdarzone mocą, jak to ilustruje historia roku 1840 i Pięćdziesiąticy.

Wraz z upadkiem Związku Radzieckiego w 1989 roku werset 40 rozdziału 11 Księgi Daniela został odpieczętowany; zaś w 1996 roku poselstwo rozdziału 11 Księgi Daniela zostało upublicznione. Rok 1996 przypada dwieście dwadzieścia lat po 1776 roku, który nie tylko zapoczątkował dwieście dwa lata zakończone w 1798 roku, lecz także rozpoczął dwieście pięćdziesiąt lat, kończące się w 2026 roku. Róg republikański dochodzi do punktu środkowego podczas wyborów w połowie kadencji w 2026 roku, a róg protestancki rozciąga się do 2026 roku, który stanowi zakończenie trzydziestoletniego okresu, rozpoczętego wraz ze sformalizowaniem poselstwa w 1996 roku, poselstwa odpieczętowanego w czasie końca w 1989 roku. Jezus zawsze ilustruje koniec początkiem, zatem rok 2026 jest rokiem, w którym skorygowane poselstwo Okrzyku o Północy ma zostać sformalizowane, trzydzieści lat po tym, jak odpieczętowane poselstwo z 1989 roku zostało sformalizowane w 1996 roku.

250-letnia linia, która zaczyna się w 1776 roku, prowadzi do roku 2026, czyli do półmetka kadencji Donalda Trumpa, tuż przed bitwą Stanów Zjednoczonych z Rosją, która rozpoczyna się, gdy osioł zostaje rozwiązany, a islam ponownie uderza w Stany Zjednoczone, jak uczynił to 11 września.

„250”-letnia linia Nerona jest linią środkową spośród trzech linii w ujęciu historycznym i proroczym. To identyfikuje linię Nerona jako drugiego anioła, czyli drugą próbę, która poprzedza trzecią próbę. Tą drugą próbą jest próba obrazu bestii, która przedstawia stopniowe ustanawianie połączenia Kościoła i państwa, którego typem jest edykt mediolański z roku 313; ten z kolei doprowadził do pierwszej ustawy niedzielnej w roku 321, a następnie do narodowej ruiny, która zawsze następuje po ustawie niedzielnej, co jest zobrazowane historią roku 330.

Edykt mediolański z roku 313 wskazuje na początek ustanawiania w Stanach Zjednoczonych relacji między Kościołem a państwem, która stopniowo prowadzi do ustawy niedzielnej z wersetu szesnastego. To dzieło rozpoczęło się 11 września wraz z ustawą Patriot Act, lecz we fraktalu pod koniec czasu pieczętowania zarówno Patriot Act, jak i edykt mediolański prefigurują akt, który rozpoczyna okres postępującego kompromisu, prowadzący do wkrótce nadchodzącej ustawy niedzielnej. Jest to pierwszy z ciągu proroczych działań, które w Stanach Zjednoczonych bezpośrednio łączą Kościół i państwo i ostatecznie prowadzą do ustawy niedzielnej.

Edykt mediolański z 313 roku zawiera właśnie te elementy w swym historycznym zapisie, gdyż nie był pojedynczym aktem; stanowił serię listów Licyniusza, władcy wschodniej części Cesarstwa Rzymskiego. Wschodnia część cesarstwa była wówczas wciąż silnie pogańska, natomiast Konstantyn otwierał zachodnią część swego władztwa na chrześcijaństwo. Samo porozumienie nastąpiło w lutym 313 roku, podczas zjazdu, na którym Licyniusz poślubił także przyrodnią siostrę Konstantyna, aby przypieczętować ich sojusz. Listy Licyniusza ogłoszone we wschodniej części imperium gwarantowały swobodę kultu chrześcijanom i wszystkim innym, a także nakazywały zwrot skonfiskowanego mienia chrześcijańskiego.

Edykt mediolański zakończył „250” lat prześladowań i wyznacza okres, w którym wszelkie wolności gwarantowane edyktem mają być stopniowo odbierane chrześcijanom, gdy świat kroczy wraz z Trumpem ku rychło nadchodzącej ustawie niedzielnej.

Jeśli czytelnik pragnie zrozumieć siły i środki, które zostaną użyte w rychło nadchodzącej walce, wystarczy, że prześledzi zapis tego, jakich środków Rzym używał w dawnych wiekach dla tego samego celu. Jeśli chce wiedzieć, jak papiści i protestanci, zjednoczeni, będą postępować z tymi, którzy odrzucają ich dogmaty, niech przyjrzy się duchowi, jaki Rzym okazywał wobec sabatu i jego obrońców.

"Królewskie edykty, sobory powszechne oraz kościelne zarządzenia, wspierane przez władzę świecką, były etapami, dzięki którym pogańskie święto uzyskało zaszczytne miejsce w świecie chrześcijańskim. Pierwszym publicznym środkiem nakazującym święcenie niedzieli był edykt wydany przez Konstantyna (321 r. n.e.). Ów edykt nakazywał mieszczanom odpoczynek w 'czcigodny dzień słońca', lecz pozwalał ludności wiejskiej kontynuować zajęcia rolnicze. Chociaż w istocie był to pogański akt prawny, został on egzekwowany przez cesarza po jego nominalnym przyjęciu chrześcijaństwa." *The Great Controversy*, 573, 574.

Liczba "25", która jest dziesiątą z "250", symbolizuje bunt i podział. "25" przywódców adwentyzmu laodycejskiego, którzy w rozdziale ósmym Księgi Ezechiela oddają pokłon słońcu, zostaje oddzielonych od tych, którzy są opieczętowani w bezpośrednio następnym rozdziale, a Siostra White jednoznacznie utożsamia pieczętowanie z rozdziału dziewiątego Księgi Ezechiela z pieczętowaniem stu czterdziestu czterech tysięcy z Księgi Objawienia. Owych "25" mężów to jedynie dziesiątą z "250" mężów znamienitych, którzy przyłączyli się do buntu Koracha, Datana i Abirama. Siostrze White zabroniono opuścić posiedzenie Konferencji Generalnej w 1888 roku, albowiem Gabriel powiedział jej, że musi pozostać i zapisać bunt w Minneapolis, gdyż było to powtórzenie buntu Koracha. "250" jest symbolem buntu i oddzielenia. W rozdziale "25" Ewangelii Mateusza znajdują się trzy przypowieści, które nauczają o oddzieleniu niegodziwych od mądrych. Rogi republikański i protestancki podlegają okresowi próby przedstawionemu jako cztery pokolenia, i zarówno lud przymierza, jak i naród, w którym lud przymierza jest ustanowiony, są sądzeni w tym samym okresie czasu.

W ciągu „250” lat zwierzęcia z ziemi, które jest szóstym królestwem proroctwa biblijnego i oznacza Stany Zjednoczone, linia Nerona wskazuje na dekret, jak to przedstawia edykt mediolański, który wyznacza początek postępującej eskalacji wojny prawnej, której kres wyznacza dekret prawa niedzielnego w roku 321, wprowadzając okres, który kończy się w roku 330 podziałem całego świata na dwie klasy, przedstawione jako wschód i zachód. Ten dziewięcioletni okres od 321 do 330 jest także siedmioma dniami Święta Namiotów, które rozpoczynają się wraz z dekretem prawa niedzielnego z roku 321 i kończą się, gdy powstaje Michał, a czas łaski zamyka się w roku 330.

Odrzucić millerowskie fundamentalne zrozumienie, że to Rzym utwierdza widzenie, znaczy oblać fundamentalną próbę, która nadeszła 31 grudnia 2023 r. i zakończyła się 8 maja 2025 r., gdy został wybrany pierwszy papież z ziemi chwalebnej. Fundamentalna prawda, która pozwoliła Williamowi Millerowi rozpoznać Rzym jako symbol, który utwierdza widzenie, jest tą prawdą, której odrzucenie sprowadza silne zwiedzenie. Oblanie tej pierwszej próby sprowadza tesaloniczańskie silne zwiedzenie i dowodzi, że nierozumni, którzy nie rozumieją — nie miłują „Prawdy”. Odrzucić symbol, który utwierdza zewnętrzne widzenie, znaczy odrzucić próbę

fundamentalną, która jest pierwszą z trzech prób. Siostra White wiąże pierwszą próbę w czasie Chrystusa z poselstwem Jana Chrzciciela. Wskazuje, że ci, którzy odrzucili poselstwo Jana, nie odnieśli korzyści z nauk Jezusa ani nie byli w stanie dostrzec zmiany dyspensacji, gdy Chrystus przeszedł z dziedzińca do Miejsca Świętego.

Powiązana ten postępujący proces próby z okresem millerystów i naucza, że ci, którzy odrzucili poselstwo pierwszego anioła, odpowiadali Żydom, którzy odrzucili poselstwo Jana. W każdej linii historycznej ci, którzy obleli pierwszy test, nie odnieśli pożytku z kolejnego etapu i zostali zaślepieni na dyspensacyjną zmianę Chrystusa. Ci, którzy odrzucili poselstwo z 11 września, nie mogli dostrzec, że Chrystus rozpoczął sąd nad żywymi. Ci, którzy obleją fundamentalną próbę roku 2023, nie ujrzą przejścia Kościoła wojującego w Kościół triumfujący. Odrzucający którąkolwiek z tych fundamentalnych prób kończyli w „całkowitej ciemności”. Tam, gdzie nie ma wizji, lud popada w całkowitą ciemność, a światło wizji zewnętrznej ustanawia Rzym. Prawdę tę można rozpoznać w trzech papieżach i ich relacji do trzech prezydentów, którzy stoją w trzech bitwach opisanych w wersetach dziesiątym, jedenastym i piętnastym jedenastego rozdziału Księgi Daniela.

Zewnętrzna „250”-letnia linia Cyrusa, która zakończyła się w 207 r. p.n.e., pośrodku siedemnastoletniego okresu wyznaczonego przez bitwę pod Rafią aż po bitwę pod Panium, zbiegła się z „250”-letnią linią, która rozpoczęła się wraz z Neronem i zakończyła się edyktem mediolańskim w 313 r., wyznaczając tym samym siedemnastoletni okres Konstancyusza Wielkiego. Donald Trump stoi jako Antioch Wielki w 207 r. p.n.e., co odpowiada rokowi 2026, i stoi także jako Konstancyusz Wielki w 313 r., na początku czasu próby obrazu bestii. 4 lipca 2026 r. Trump jako Antioch i Konstancyusz czyni Amerykę „wielką”. Trump jest trzecim z trzech prezydentów, którzy odpowiadają trzem bitwom w wersetach dziesiątym, jedenastym i piętnastym. Reagan był pierwszym z tych trzech, a Obama był środkowym. Ci trzej prezydenci noszą sygnaturę „prawdy”, a Reagan i Trump reprezentują nie tylko pierwszego i trzeciego, lecz także alfę i omegę.

Proroczą cechą każdego z prezydentów jest to, że gdy sprawują władzę, utrzymują sojusz z ówczesnym papieżem. Reagan i Jan Paweł II byli potajemnie sprzymierzeni, gdy w 1989 roku, w wypełnieniu wersetów 10 i 40 rozdziału 11 Księgi Daniela, obalili Związek Radziecki. Obama, globalistyczny prezydent „woke”, przypadający pomiędzy Reaganem a Trumpem, był filozoficznie zbieżny z „woke” papieżem Franciszkiem. Sojusz Trumpa z papieżem Leonem jest jawny dla wszystkich, a w 2025 roku Trump został zaprzysiężony na prezydenta, a Leon został inaugurowany jako Antychryst. Relacja duchowa prezydenta i papieża jest reprezentowana przez Izebel i proroków Baala. Relacja polityczna prezydenta i papieża jest reprezentowana przez Izebel i Achaba. W obu przedstawieniach Izebel jest głową.

"Gdy zbliżamy się do ostatniego kryzysu, sprawą najwyższej wagi jest, aby wśród narzędzi Pana panowały harmonia i jedność. Świat jest pełen burz, wojen i niezgody. A jednak pod jednym przywódcą — władzą papieską — ludzie zjednoczą się, by sprzeciwić się Bogu w osobie Jego świadków. To zjednoczenie spaja wielki odstępcę. Podczas gdy stara się zjednoczyć swoich popleczników w walce przeciwko prawdzie, będzie działał, by dzielić i rozpraszać jej obrońców. Zazdrość, złe podejrzania i obmowa są przez niego podsycane, aby

wywołać niezgodę i rozdzwięk." Świadectwa, tom 7, 182.

W czasach powszechnej nieprawości kościoły protestanckie, które odrzuciły 'Tak mówi Pan', znajdują się w osobliwym położeniu. Upodobnią się do świata. W swoim oddzieleniu od Boga będą dążyć do tego, by kłamstwo i odstępstwo od Boga uczynić prawem narodu. Będą oddziaływać na rządzących krajem, aby ustanowili prawa przywracające utraconą przewagę człowieka grzechu, który zasiada w świątyni Boga, podając się za Boga. Zasady rzymskokatolickie zostaną wzięte pod ochronę państwa. Protest prawdy biblijnej nie będzie już tolerowany przez tych, którzy nie uczynili prawa Bożego regułą swojego życia. Review and Herald, 21 grudnia 1897 r.

Fałszywi prorocy Baala jedli przy stole Izebel. Izebel była królową, a prorocy byli jej prorokami. W wersecie czterdziestym jedenastego rozdziału Księgi Daniela Reagan został przedstawiony jako „wozy” i „jeźdźcy”, symbole potęgi militarnej, a także jako „okręty”, symbol potęgi ekonomicznej. Jednak w tym wersecie to papieństwo jest „królem” północy. Reagan pozostawał proroczno w poddaństwie wobec Izebel. W tym okresie świat zdumiewał się nad bestią, gdy papież Jan Paweł II podróżował po świecie więcej niż jakikolwiek inny papież. Malachi Martin, znany jezuita i autor, pisał o papieżu Janie Pawle II w swojej książce Keys of This Blood. Wyraźnie sformułowana w książce teza głosiła, że za czasów Jana Pawła II i Reagana świat znajdował się w trójstronnej rywalizacji o światowe panowanie między papieństwem, Stanami Zjednoczonymi i Związkiem Radzieckim. Martin przewidział, że w tej rywalizacji zwycięży papieństwo. Tajny sojusz między Reaganem a antychrystem ogłosił, że rozpoczęły się działania zmierzające do uleczenia śmiertelnej rany papieństwa, jak to ilustrują werset czterdziesty i następne w jedenastym rozdziale Księgi Daniela. Książka Martina ponownie wyraziła od dawna żywiony przez papieństwo cel zdobycia protestanckiej Ameryki. Gotowość Reagana, by zamykać oczy na fakt, że papież jest antychrystem prorocत्व biblijnych, według jego własnego świadectwa, opierała się na jego chybionej identyfikacji Związku Radzieckiego jako antychrysta prorocत्व biblijnych.

Ci, którzy gubią się w swoim rozumieniu słowa, którzy nie dostrzegają znaczenia Antychrysta, z pewnością opowiedzą się po stronie Antychrysta. Kolekcja Kressa, 105.

Reagan był pierwszym z ośmiu prezydentów wskazanych w pierwszych wersetach jedenastego rozdziału Księgi Daniela i zarazem pierwszym z trzech spośród owych ośmiu prezydentów, którzy pozostają w proroczym związku z Antychrystem. W symbolice trzech sojuszy Reagana, Obamy i Trumpa można rozpoznać zamię prawdy. Reagan, jako pierwszy, jest typem ostatniego, a rozmaite paralele między Reaganem a Trumpem są zdumiewająco liczne. Środkowym kamieniem milowym trzech kroków, które ustanawiają hebrajskie słowo „prawda”, jest bunt, którego klasycznym przykładem jest prezydentura Obamy. 8 maja 2025 r. po raz pierwszy na Stolicę Piotrową został wyniesiony papież pochodzący ze Stanów Zjednoczonych, a tajny sojusz Reagana przerodził się w jawny sojusz Trumpa. W roku 2025 papieństwo jawnie zainaugurowało pontyfikat papieża z chwalebnej ziemi Stanów Zjednoczonych, będącej od 1798 r. właśnie celem jego zmagania. Do spełnienia przepowiedni Malachiego Martina pozostawała ustawa niedzielna, w której wprowadzona zostaje w życie potrójna unia smoka, bestii i fałszywego proroka.

"Na mocy dekretu wprowadzającego w życie instytucję papieżstwa, wbrew prawu Bożemu, nasz naród całkowicie odetnie się od sprawiedliwości. Gdy Protestantyzm wyciągnie rękę przez przepaść, aby uściskać dłoń potęgi rzymskiej, gdy sięgnie ponad otchłania, by złączyć dłonie ze Spirytyzmem, gdy zaś pod wpływem tego trójstronnego sojuszu nasz kraj odrzuci wszelkie zasady swojej Konstytucji jako państwa protestanckiego i republikańskiego oraz stworzy warunki do szerzenia papieskich kłamstw i zwiedzeń, wtedy będziemy wiedzieć, że nadszedł czas nadzwyczajnego działania Szatana i że koniec jest bliski." Testimonies, tom 5, 451.

4 lipca 2026 roku Trump zamierza świętować owe „250” lat, znajdując się w połowie swojej prezydentury. Tym punktem środkowym jest rok 207 p.n.e., między bitwą pod Rafią a bitwą pod Panium. Środek owych siedemnastu lat wyznacza także początek siedemnastu lat Nerona, które reprezentują rok 313, oraz stopniowe ustanawianie kościelno-państwowego obrazu bestii, prowadzącego do ustawy niedzielnej z roku 321 i do wersetu szesnastego. Okres ten rozpoczyna się w roku 313 związkiem małżeńskim Wschodu i Zachodu, reprezentowanym przez pasierbicę Konstantyna z Zachodu i Licyniusza ze Wschodu. Okres, który rozpoczyna się sojuszem małżeńskim między Wschodem a Zachodem, kończy się separacją lub rozwodem Wschodu i Zachodu. Środkowym kamieniem milowym jest pierwsza ustawa niedzielna.

Reagan, Obama i Trump podlegają w sensie proroczym trzem etapom Wiecznej Ewangelii, które w czternastym rozdziale Apokalipsy św. Jana są przedstawione jako trzej aniołowie. Za prezydentury Obamy, która stanowi drugi etap, było dwóch papieży. Franciszek, papież woke, nastąpił po Józefie Ratzingerze (późniejszym papieżu Benedykcie XVI), który od 25 listopada 1981 r. pełnił funkcję prefekta Kongregacji Nauki Wiary (CDF) aż do swego wyboru na papieża 19 kwietnia 2005 r. Ratzinger zrezygnował z urzędu, a Franciszek rozpoczął swój pontyfikat, co skutkowało podwojeniem liczby papieży za prezydentury Obamy.

Obamie zarzuca się, że występuje w podwójnej roli — zarówno heteroseksualisty, jak i homoseksualisty — i że jest symbolem fałszywego proroka odstępczej protestanckiej Ameryki, będąc zarazem muzulmaninem, czyli wyznawcą religii fałszywego proroka Mahometa. Obama był reprezentantem systemu politycznego Ziemi Chwalebnej — fałszywego proroka z szesnastego rozdziału Apokalipsy — lecz jego rzeczywiste sympatie polityczne były zbieżne z globalistami — smokiem. Obama jest schizofreniczny w sensie prorockim, reprezentując dwie fałszywe religie, dwie orientacje seksualne i dwa systemy polityczne, a za jego rządów było dwóch antychrystów. Niezależnie od orientacji seksualnej, afiliacji politycznej czy przekonań religijnych, Obama był w każdej z tych dziedzin zdecydowany pozostawać w ukryciu. Przydomek nadany mu przez niektórych — „Obama-Dzielący” — za wysiłki, by poróżnić obywateli amerykańskich między sobą, znajduje także odzwierciedlenie w jego utajonych osobistych, politycznych i religijnych przekonaniach.

Pierwszy antychryst panowania Obamy kierował Kongregacją Nauki Wiary przez dwadzieścia cztery lata, zanim został papieżem. Kongregacja Nauki Wiary to współczesna nazwa tego, co pierwotnie nazywano Urzędem Inkwizycji. Bunt okresu panowania Obamy odpowiada liczbie „13” w hebrajskim słowie „prawda”, które składa się z pierwszej litery alfabetu hebrajskiego

(Reagan), trzynastej litery (Obama) oraz dwudziestej drugiej litery (Trump). Inkwizycja jest niewątpliwie symbolem buntu. Papież Benedykt abdykował z tronu na rzecz Franciszka w 2013 roku, w czasie schizofrenicznego panowania symbolu fałszywych proroków islamu i odstępczego protestantyzmu.

Drugim krokiem w ewangelii wiecznej jest próba wizualna, a tym, co można dostrzec w relacji między Obamą a dwoma papieżami, jest związek między prześladowaniem reprezentowanym przez Urząd Inkwizycji a fiksacją globalisty na punkcie kultu Matki Ziemi, reprezentowaną przez papieża „woke”. Muzułmańska wiara Obamy reprezentuje rozgniewanie narodów spowodowane przez islam oraz klęskę odstępczego protestantyzmu w wypełnieniu odpowiedzialności, jaką implikuje miano „Protestant”. Protestant powinien protestować przeciwko Rzymowi, lecz nigdy nie powinien ugiąć się przed Rzymem.

Pierwszy z trzech papieży ogłasza światu, że wierzy, iż jest „dobrym papieżem” katolickiego przewodniego proroctwa z Fatimy. Jan Paweł II uważał się za „dobrego papieża” Fatimy, który — jak wierzył — ostatecznie będzie rządził całym światem różgą żelazną, gdy dobiegnie końca trójstronna walka między papieżem, Stanami Zjednoczonymi a globalistami.

Następna prezydentura zwiastuje rolę globalistów smoka, rozgniewanie narodów przez islam oraz porażkę odstępczego protestantyzmu w byciu protestantami. Prezydentura Trumpa, zaprzysiężona w 2025 roku, otwarcie sprzymierza się z antychrystem z 2025 roku. Światło tych trzech sojuszy Rzymu i Stanów Zjednoczonych zostaje odpieczętowane w historii zakończenia bitwy pod Rafią i początku bitwy pod Panium. Małżeństwo królestw Licyniusza i Konstancyjna na początku siedemnastu lat reprezentuje sojusz z roku 2025.

Sojusz z roku 2025 stanowi fałszywy odpowiednik przypowieści o dziesięciu pannach. Najpierw zostaje zawarte małżeństwo, a następnie następuje okres badawczy, który ostatecznie prowadzi do drugiej fazy małżeństwa, w której dokonuje się dopełnienie, a drzwi zostają zamknięte. Fałszywy odpowiednik przypowieści o dziesięciu pannach rozpoczął się w roku 2025 i dopełni się przy wkrótce nadchodzącym prawie niedzielnym, zapowiedzianym w wersetach szesnastym i czterdziestym pierwszym jedenastego rozdziału Księgi Daniela. W fałszywym małżeństwie ojcem jest Szatan, oblubieńcem papieżstwo, a oblubienicą odstępcza protestancka Ameryka. W wersecie czternastym jedenastego rozdziału Księgi Daniela rabusie ludu Daniela to Rzym, który utwierdza widzenie. Odrzucenie rozpoznania Williama Millera, iż Rzym jest symbolem, który utwierdza widzenie, jest równoznaczne z odrzuceniem poselstwa pierwszego anioła oraz poselstwa Jana Chrzciciela. Gdy obecny antychryst objął urząd w roku 2025, utwierdził widzenie o ośmiu prezydentach i wypełnił werset czternasty.

Znajdujemy się obecnie w teście świątynnym; w drugim teście, który poprzedza test laktusowy i trzeci test.

Do tych kwestii wrócimy w następnym artykule.